

Dage tal ofte at bereise disse Strækninger. Jeg troer i det Hele taget, at der for Diebliffet ingen paastrængende Anledning er til at forandre de Forhold, der for Diebliffet eksistere i denne Retning. Inden jeg frafalder Ordet, skal jeg blot bemærke til Dplysning, at i den nærværende Sandflugtscommisairs Embedstid, — som har varetaget sit Embede med megen Iver — var indtil Aaret 1855 en Strækning af cirka 3500 Tønder Land undbragen fra Obelæggelsens Herredømme og forvandlet til ikke aldeles myttig Eiendom. Da jeg har Ordet skal jeg tillige bede de Herrer at understøtte de Talere, der have holdt paa at bevilge til Drainingen eller Affvinningen, da jeg troer, at der — navnlig i den Egn, jeg har Kjendskab til — er Mangel paa indsigtsfulde Folk i denne Retning. Jeg vil ikke omtale de rige Folk eller større Godseiere; thi de ville med Lethed kunne skaffe sig den fornødne Assistance langveis fra, men naar en mindre Eiendomsbruger, som ikke er kjendt i fjernere Kredse, puster et mindre Drainingsarbejde udført, da er det vanskeligt for ham at faae de nødvendige Folk dertil, saa jeg troer ingenlunde, at denne Post er overflødig. Ligeledes skal jeg ogsaa for mit Vedkommende støtte de Mænd, der holde paa, at der hengives Lidt til Biavlen; jeg troer ogsaa, at dette er nyttigt, navnlig for Smaamanden, og man maa derfor ikke see bort derafra. Det har været sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at vi skulle være nøjsomme i vore Forbringere; hertil maa jeg bemærke, at vi, saavidt jeg skjønner, ogsaa have været nøjsomme, i det Mindste har den ærede Rigsdagsmand selv erklæret, at vi have været saa nøjsomme, at det, vi forlange, endogsaa er for Intet at regne, og naar den høitærede Rigsdagsmand ikke desaar sag da vil give os Noget, synes derved, som om vor Nøjsomhed skulde komme os til Last. (Tscherning: Det dreier sig her om 10,000 Rd.) Nei — det vilde være for Meget, saa Meget forlange vi ikke. Altsaa, naar man er nøjsom, skal det, vi forlange, af denne Grund kastes over Bord. Jeg veed derfor ikke, paa hvilken Maade man skulde være i Stand til at faae noget Nyttigt og Godt frem fra Statens Side; forlanger man store Midler, er det uhel-

digt, og forlanger man smaa Bidrag, ansees det for intet Betydende.

S. M. Petersen: Jeg skal med Hensyn til den af Udvalget under Nr. 13 gjorte Indstilling, hvoraf det høitærede Thing vil see, at Opmærksomheden er henledet paa de uheldige Conditioner for Licitationerne over Sandflugtsarbejderne, tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg er velbellig bleven tilfattet et Exemplar af disse Conditioner for et af de forløbne Aar, og det stemmer med hvad der i Betænkningen er fremhævet, at det ikke er selve Arbejdet, der bliver liciteret, men at det er den dertil beregnede Arbeidskraft, saavel med Hensyn til Gangdage som Spandage. Imidlertid kan jeg ikke nægte, at efter min Mening har denne Maade at affatte Conditioner paa nogen Hjemmel i Loven af 26de Marts 1852, idet deri netop er omtalt Bortlicitering af Spandage og Gangdage. For mig bliver det imidlertid ikke derved mindre uheldigt, for ikke at sige urigtigt, og Hensigten til det høie Ministerium vil derfor ikke mindre være paa sin Plads. Der staaer blandt Andet i disse Conditioner, at Mandstabet skal være forsynet med forsvarlige Redskaber, saasom store Spader med „krumme Skafter“, og der er tilføjet, at Klitbetjenten er berettiget til at bortvise Enhver, som ikke møder med forsvarligt Redskab; skulde nu en af Mandstabet møde med en Spade med lige Skaft, er vedkommende Klitbetjent saaledes berettiget til at vise ham bort som ubrugelig; men da dette neppe kan være Meningen, maa det ansees for uheldigt at opstille saadanne Betingelser. Hovedsagen maa jo være, at det Arbejde, der er nødvendigt i det kommende Aar, bliver forsvarligt udført. — Hvad angaaer Hensigten fra Udvalgets Fleertal, som findes i Udvalgets Betænkning Spalte 11 og 12 imellem *r* og *d*, da maa jeg bemærke, at jeg ikke kan tiltræde den; det blev rigtignok af den ærede Ordfører fremhævet, som om det var Udvalget i sin Heelhed; der havde fremsat denne Bemærkning, men som det vil sees, er det Udvalgets Fleertal, der har udtalt, at den kostbare Landbohøjskole skulde indrette sin Undervisning saaledes, at Statskassens Tilskud til